

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 3/2023

31.01.2023. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном поступку према малолетном АА, због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног окривљеног, адвоката Дарка Балаћа, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Км – 18/22 од 19.09.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1. 91/22 од 27.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Дарка Балаћа, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Км – 18/22 од 19.09.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1. 91/22 од 27.10.2022. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Км – 18/22 од 19.09.2022. године, према малолетном АА, изречена је васпитна мера појачан надзор од стране родитеља и одређено је да мера може трајати најмање шест месеци, а највише две године, док о престанку мере суд накнадно одлучује. Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда сходно одредби члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима и кривичноправној заштити малолетних лица, а оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 91/22 од 27.10.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног АА, изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Км – 18/22 од 19.09.2022. године и побијано решење је потврђено.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац малолетног АА, због „неправилно изречене васпитне мере“ са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења преиначи и на основу одредбе члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица (ЗМ)

обустави кривични поступак према малолетном АА јер није целисходно изрећи му ни казну ни васпитну меру или да му на основу одредбе члана 13. ЗМ изрекне судски укор.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног је неоснован.

Бранилац малолетног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је нижестепеним решењима неправилно изречена васпитна мера према малолетном АА јер му није било целисходно изрећи ни казну нити васпитну меру, имајући у виду да је ово изолован инцидент, да ово дело није плод недостатака у развоју и одрастању малолетног, нити има потребе да се интервенише у односу на њега изрицањем било какве кривичне санкције намењене малолетницима. Евентуално уколико и постоји таква потреба да се интервенише кривичном санкцијом, сврха исте се по наводима браниоца, могла остварити изрицањем судског укора, на који начин суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 78. став 2. ЗМ.

Одредбом члана 78. став 2. ЗМ, прописано је да ће веће решењем обуставити поступак у случајевима када суд на основу члана 354. тачка 2. и 3. ЗКП доноси пресуду којом се оптужба одбија или којом се оптужени ослобађа од оптужбе у смислу члана 355. ЗКП, као и кад нађе да није целисходно изрећи малолетнику казну нити васпитну меру.

Дакле, одредбом члана 78. став 2. ЗМ прописан је факултативни основ за обустављање поступка те сходно томе веће може решењем обуставити поступак између осталог када нађе да није целисходно изрећи малолетнику казну, нити васпитну меру, дакле само у случају када суд нађе да су испуњени услови, али како је суд у конкретном случају нашао да су испуњени услови за изрицање васпитне мере, то доношењем решења којим је изречена васпитна мера појачан надзор од стране родитеља окривљеног малолетника, по оцени Врховног касационог суда није учињена повреда закона из члана 78. став 2. ЗМ приликом доношења одлуке о кривичној санкцији, а како се то неосновано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

